

EDIȚIE SPECIALĂ

Nostalgii de toamnă târzie

**Categorie: Editorial Publicat: Miercuri, 04 Noiembrie 2020 19:54 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 453**

Îmi amintesc tot mai des cărțile pe care le-am citit și care m-au marcat, în viață, ca niște borne spirituale de care m-am *împiedicat*, dar m-am împiedicat cu folos.

Nu mă apuc să enumăr titluri și autori, pentru că, la un moment dat, în alambicul sinuos al creierului, fiecare își găsește locul în care să fermenteze și să mai dea și pe-afară, înainte de a fi ars, la foc mic, și pus în sticlulele nostalgiei.

E surprinzător faptul că și acum îmi amintesc de plăcerea cu care descopeream autorii și cărțile lor, pe care le citeam cu nesaț și cu presentimentul clar că, dacă nu o fac atunci, s-ar putea ca, mai târziu să nu mai am timp... Și timpul, într-adevăr, de la o anumită vârstă încolo, cam începe să se grăbească.

Îmi e dor de prietenii din copilărie și de toți cei pe care i-am cunoscut atunci și care acum nu mai sunt. Este un sentiment de deșertăciune absolută momentul în care află că, de la un anumit moment încolo, nu o să mai vezi niște oameni, care ți-au fost dragi, sau, poate, indiferenți, dar și ei contau în realitatea ta de zi cu zi, dacă împrejurările te făceau să-i întâlnești.

Totdeauna există un moment al reflecției mature asupra tinereților pierdute. Cu experiența și gândurile de acum, poate că aș fi făcut mult mai multe, cu viața mea. Dar, atunci, nu am avut experiența și gândurile de acum.

Aceste rânduri nu sunt testamentul unui om, înainte de moarte: din câte știu, nu mă amenință nici o boală fatală, în viitorul apropiat. Voiam, doar, să clarific și să mă clarific, pe mine însumi, în raport cu niște situații și circumstanțe prin care am trecut și despre care cred că le-aș fi putut gestiona altfel, dacă gândeam ca acum.